

Lumang Tipan – Deuteronomio 30:1-20
Bagong Tipan – Galacia 3:1-29

Tiyak at Tiyak
“Ang Mahahalagang Elemento ng Pagpapahayag ng
Pananampalataya”
Roma 10:9-10

Wayne J. Edwards, Pastor

Ayon sa kaugalian, ang pinakanakakumbinsi na argumento para sa pagiging tunay ng pananampalatayang Kristiyano ay ang muling pagkabuhay ni Jesu-Kristo sa katawan.

- Gayunpaman, sa halip na ipakita ang mga katotohanan sa Bibliya para sa muling pagkabuhay ng Panginoon, sinabi ng karamihan sa mga hindi mananampalataya na kailangan nilang makita ay ang pagkakaiba ng pananampalataya ng isang tao sa muling pagkabuhay ni Jesu-Kristo na ginawa sa buhay ng isang mananampalataya.
- Ayon sa pinakahuling datos, mayroong 60 milyong evangelical sa Estados Unidos, na halos 20% ng populasyon ng America.

- Kung ang 60 milyong Amerikano ay nagpasakop sa Panginoon ni Kristo, ang ating kultura ba ay magiging makasalanan ngayon?
- Dapat masira ang ating mga puso na maaaring sabihin ng isang tao na naniniwala sila kay Jesucristo ngunit ito ay gumawa ng napakaliit na pagbabago sa kanilang buhay.
- Ang Kultural na Kristiyanismo ay kaswal na pagsang-ayon sa mga paniniwalang Kristiyano nang walang ganap na pagsuko sa pagka-Panginoon ni Kristo - ito ay isang propesyon ng pananampalataya sa relihiyong Kristiyano sa halip na isang tunay na pagtatapat ng pananampalataya sa Persona at gawain ni Kristo.
- Ang gayong mga maling paglalahad ng ebanghelyo ay nagpuno sa ating mga simbahan ng mga huwad na mananampalataya na kakaunti lamang ang alam tungkol sa Pananampalataya ng Kristiyano maliban sa kung ano ang kanilang nararamdaman tungkol dito, at kung nasaan tayo ngayon dahil ang mensahe ng ebanghelyo ay iniangkop upang umangkop sa kultura.

Isa sa pinakamahalagang isyu sa doktrinang kinakaharap ng simbahan ngayon ay ang tukuyin ang mahahalagang elemento ng isang tunay na pagtatapat ng pananampalataya.

- Ang sobrang pinasimple na mga presentasyon ng ebanghelyo na ginagamit sa mga evangelical na simbahan ngayon ay hindi kailanman binanggit ang pangangailangan para sa isang pagtatapat ng kasalanan, lalo na ang pagsuko sa Panginoon ni Kristo bilang ang unang katibayan ng isang tunay na pagbabagong loob, na nangangahulugan na walang saksi sa iba.
- Ang pagtanggap sa tunay na ebanghelyo ay may kapangyarihang iligtas ang isang nawawalang tao mula sa kawalang-hanggan sa impiyerno tungo sa walang hanggang kaharian ng Diyos.
- Ang pagtanggap sa isang tiwaling ebanghelyo ay makapagbibigay lamang sa isang nawawalang tao ng maling pag-asa ng kanilang walang hanggang katiwasayan habang ibinibigay sila sa walang hanggang kapahamakan.
- Milyun-milyong nawawalang tao ang dumaan sa mga galaw ng pagtanggap kay Kristo; naglalakad sa pasilyo, nagdarasal ng panalangin, nagsusulat ng petsa ng kanilang desisyon sa kanilang mga Bibliya, atbp., ngunit nananatili silang naliligaw sa kanilang mga kasalanan, at ang kanilang maling pag-asa ay nag-iwas sa kanila mula sa tunay na ebanghelyo.
- Ang mga pipi-down na pagtatanghal na ito ng ebanghelyo ay nagpapasigla sa apoy ng espirituwal na kamangmangan, na nasa antas ng epidemya sa simbahan ngayon.
- Ang bersyon ngayon ng Kristiyanismo ay hindi na mapipigilan ang kasamaan, at maliban kung may tunay na muling pagbabangon, malapit na itong yumakap sa kasamaan at magsusulong pa ng pagtanggap sa kasalanan.

Upang ilagay ang aming teksto sa konteksto:

- Sa Roma 1:2-4 , ipinahayag ni Pablo ang esensya ng ebanghelyo bilang katuparan ni Kristo sa mga pangako ng Diyos sa mga banal na kasulatan.
  - 1 Mga Taga-Corinto 15:3-4 - ***“Sapagka't ang aking tinanggap ay ipinasa ko sa inyo bilang unang-una: na si Cristo ay namatay dahil sa ating mga kasalanan ayon sa mga kasulatan, na siya'y inilibing, na siya'y nabuhay sa ikatlong araw ayon sa mga Kasulatan.”***
- Sa Roma 1:16-17 , sinabi ni Pablo na ang tungkulin ng ebanghelyo ay ang kapangyarihan ng Diyos para sa kaligtasan,
  - ***“Sapagka't ito (ang ebanghelyo) ang kapangyarihan ng Dios sa ikaliligtas ng bawa't sumasampalataya, una ang Judio at pagkatapos ay ang Griego, sapagka't dito nahahayag ang katuwiran ng Dios mula sa pananampalataya hanggang sa pananampalataya; gaya ng nasusulat, ang matuwid ay mabubuhay sa pananampalataya.”***
- Sa Lucas 19 at Mateo 23 , ipinahayag ni Jesus ang Kanyang mga paghatol sa mga tao ng Israel dahil tumanggi silang gumawa ng dalawang bagay:
  - Tumanggi silang kilalanin ang Kanyang pagka-Diyos - sa pagtanggap sa kanyang pagkamatay at pisikal na muling pagkabuhay, tinanggihan nila ang pagiging Panginoon ni Kristo.
  - Tumanggi silang talikuran ang kanilang pagnanais na matamo ang kanilang pagtanggap sa Diyos sa pamamagitan ng kanilang mga gawa ng katuwiran at ilagay ang kanilang mga sarili sa ilalim ng canopy ng katuwiran ni Kristo.

“Kung ipahahayag mo ng iyong bibig ang Panginoong Jesus at mananampalataya ka sa iyong puso na binuhay Siya ng Diyos mula sa mga patay, maliligtas ka, sapagkat ang puso ay sumasampalataya sa katuwiran, at ang pagpapahayag ng bibig ay ginagawa sa ikaliligtas.”

Roma 10:9-10

- Sa talatang 9, itinuloy ni Pablo ang pagkakasunod-sunod sa paraan ng paghamon ni Moises sa mga Israelita sa Deuteronomio 30 na ipahayag ang kanilang pananampalataya sa Diyos lamang – ibig sabihin, sa pamamagitan ng pagtatapat sa kanilang bibig at pagkatapos ay maniwala nang buong puso.

- Sa talata 10, itinuwid ni Pablo ang pagkakasunud-sunod sa pagsasabing, **“Sa puso ay sumasampalataya ang tao sa ikatutuwid, at sa pamamagitan ng bibig ang pagpapahayag ay ginagawa sa ikaliligtas.”**
- Pansinin na itinumbas ni Pablo ang "katuwiran sa "kaligtasan," dahil pareho sila - ang isa ay positibo, at ang isa ay negatibo.
- Positibo ang katuwiran na kapag ipinahahayag natin si Jesu-Kristo bilang Panginoon, kinikilala natin ang Kanyang pagka-Diyos, at ibinibilang sa atin ng Diyos ang dalisay na katuwiran ni Kristo, na nangangahulugan na ang ating mga kasalanan ay pinatawad, at tayo ay ginawang katanggap-tanggap sa Diyos.
- Negatibo ang kaligtasan dahil kapag ipinagtapat natin si Hesus bilang Panginoon, tayo ay iniligtas mula sa isang bagay na nararapat sa atin, isang walang hanggan sa impiyerno.

Kaya, ang dalawang mahahalagang elemento ng isang tunay na pagtatapat ng pananampalataya ay:

1. Isang Pagpapatibay mula sa Puso - Vs. 10 – “Sa puso, ang tao ay sumasampalataya sa katuwiran.”

Sa Hebreo, ang puso ng isang tao ay tumutukoy sa kaibuturan ng kanilang pagkatao.

- *"Labas sa puso ang mga isyu ng buhay."*
- *"Kung paano ang iniisip ng isang tao sa kanyang puso, gayon din siya."*
- *"Mula sa kasaganaan ng puso, ang bibig ay nagsasalita."*
- Ang puso ng tao ay ang luklukan ng kanyang kaluluwa, ibig sabihin, ang kanyang isip, damdamin, at kalooban, kaya ang unang elemento ng isang tunay na pagtatapat ng pananampalataya ay ang maniwala kay Jesu-Cristo nang buong puso.
- Ang maniwala ay ang pagpapatibay na ang kamatayan ni Hesus sa krus ay kabayaran para sa ating mga kasalanan, at ang Kanyang muling pagkabuhay ay upang patunayan na Siya ang Anak ng Diyos, kaya huminto tayo sa pagsisikap na makamit ang ating kaligtasan sa pamamagitan ng ating katuwiran sa sarili at mabubuting gawa, at inilalagay natin ang ating pananampalataya kay Jesucristo lamang.
- Sa Roma 1:1-4 , tinukoy ni Pablo si Jesus bilang Kristo na ating Panginoon, na **“Ipinahayag na Anak ng Diyos na may kapangyarihan ayon sa Espiritu ng kabanalan, sa pamamagitan ng pagkabuhay na mag-uli mula sa mga patay.”**
- Ang muling pagkabuhay ay ang tatak ng pagsang-ayon ng Diyos Ama sa gawain ng Kanyang Anak.

2. Isang Pagtatapat sa ating Bibig - Vs. 10, “At sa pamamagitan ng bibig ang pagpapahayag ay ginagawa sa ikaliligtas.”

- Ang ibig sabihin ng salitang "pagkumpisal" ay sumang-ayon sa mga katotohanan o sabihin ang parehong bagay sa pagtatapos ng mga katotohanan.
- Verse 9 – Aming ipinagtapat ang parehong bagay na sinasabi ng Kasulatan tungkol sa Persona at gawain ni Jesu-Kristo – na **“Si Hesus ay Panginoon!”**

Ang pagkakaiba sa pagitan ng pananampalatayang intelektwal at pananampalatayang kumpisal:

- Sa Santiago 2:19 , ang kapatid sa ama ng Panginoong Jesus ay sumulat: **“Naniniwala kang may isang Diyos. Magaling ka. Maging ang mga demonyo ay naniniwala—at nanginginig!”**
- Maging ang mga demonyo ay may intelektuwal na kaalaman sa Diyos, at nanginginig sila sa gayong kaalaman, ngunit ito ay isang patay na pananampalataya, dahil hindi sila nito mailigtas mula sa kaharian ni Satanas.
- Ang mga demonyo ay nagkasala ng kanilang mga kasalanan at natatakot sa paghatol ng Diyos, dahil alam nila na sila ay hinatulan sa impiyerno magpakailanman.
- Alam ng mga demonyo ang tungkol sa nagliligtas na kapangyarihan ng ginawa ni Jesus sa krus, ngunit alam nila na ang gayong biyaya ay wala sa kanilang hinaharap, dahil tinanggihan nila ang awtoridad ng Diyos sa kanilang buhay.
- Milyun-milyong tao ang may intelektwal na kaalaman tungkol sa Diyos, at samakatuwid, mayroon silang intelektwal na pananampalataya, ngunit hindi ito isang nakapagliligtas na kaalaman tungkol sa Diyos, at dahil dito, hindi ito isang pananampalatayang nagliligtas.
  - Mga Gawa 24 – nagpatotoo si Apostol Pablo sa ilang kalalakihan at kababaihan ng maharlika, at habang hinatulan sila sa kanilang mga kasalanan, hindi sila naligtas dahil hindi nila kinilala ang pagka-Diyos ni Jesu-Kristo.
- Milyun-milyong tao ang hinatulan ng kanilang mga kasalanan at kahit na natatakot sa paghatol ng Diyos. Alam din nila kung ano ang sinasabi ng Bibliya na ginawa ni Jesus para patawarin ang kanilang mga kasalanan ngunit ayaw nilang ipagtapat sa kanilang bibig na "Si Jesus ay Panginoon," upang matanggap ang regalo ng Diyos na kaligtasan.
  - Marcos 10:17-22 – ang mayaman, batang pinuno ay nawala ang kanyang mga kayamanan sa langit dahil hindi siya nagpasakop kay Hesus bilang kanyang Panginoon.

- Sa Mateo 16 , tinanong ni Jesus ang Kanyang mga disipulo, ***“Sino ako, ayon sa inyo?”*** Ginawa ni Apostol Pedro ang unang pampublikong pag-amin ng pananampalataya nang sabihin niya, ***“Ikaw ang Kristo, ang Anak ng Diyos na Buhay.”***
- Sa 1 Corinthians 12:3 , sinabi ni Pablo, ***“Walang taong nagsasalita sa pamamagitan ng Espiritu ng Diyos na tumatawag kay Jesus na sinumpa at walang sinuman ang makapagsasabing si Jesus ay Panginoon kundi sa pamamagitan ng Banal na Espiritu.”***
- Kaya, kapag ginagawa ng Espiritu ng Diyos ang Kanyang gawain sa ating mga puso, ang huling resulta ay ang ating pagpapatibay, pagpapatunay, pagpapahayag, at pangmadlang pagtatapat na si Jesucristo ay Panginoon, sa ikaluluwalhati ng Diyos Ama.